

[Organizacja Ruchu Harcerskich Drużyn Wodnych](#)

Kategoria : [Z historii wodniactwa](#)

Wiktor Wróblewski 17.09.2003 18:50

Ogromne zainteresowanie węglarstwem wśród harcerzy stało się przyczyną powołania do życia z dniem 1 stycznia 1930 roku Referatu Węglarskiego przy Wydziale Wychowania Fizycznego Główniej Kwatery Harcerzy. Referentem mianowany został harcmistrz Witold Bublewski.

Przeprowadzona w tym samym roku rejestracja wykazała 843 węglarzy zrzeszonych w 27 (niektóre źródła podają, że w 26) drużynach i 84 jednostki taboru powojennego. Drużyny te miały nie tylko ludzi i sprzęt powojenny, ale i własne przystanie, a nawet wydawnictwa. Ta pierwsza rejestracja węglarstwa harcerskiego wykazała, że młode stanowi grupę liczniejszą od całego, zorganizowanego w klubach węglarstwa związkowego.

Samo więc harcerstwo stanowiło, jak gdyby, drugi węglarski związek młodej, liczniejszy od oficjalnego związku dorosłych. Był to fakt doniosły, a zarazem dobrze prognozujący na przyszłość, gdyż pozwalało oczekiwać dalszego szybkiego wzrostu ruchu węglarskiego w Polsce. W oparciu o harcerską młodzież i kadry instruktorskie można było pokusić się również o dokonanie skoku jakościowego, a co najmniej o znaczne ożywienie dotychczasowej działalności.

Wtedy to właśnie dojrzała myśl, aby rozproszonej harcerskiej działalności węglarskiej nadać ściślejsze ramy organizacyjne, aby skupić ją pod fachowym kierownictwem i jednocześnie ustalić szerszy program rozwoju i

ujednoliciÄ system szkolenia i pracy. Wobec powyÅ¼szego, po porozumieniu siÄ z PaÅstwowym UrzÄdem Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, Ministerstwem OÅwiaty i Polskim ZwiÄzkiem Å»eglarskim, nowopowstaÅy Referat Å»eglarski wydaÅ szereg przejÄciowych przepisów normujÄcych pracÄ harcerskich druÅ¼yn wodnych i Å»eglarskich.